

PODOBENSTVÍ O DESETI PANNÁCH

MARK JANTZI

(Praha, červenec 1994)

Věřím, že Bůh v této době říká své církvi, aby byla ostražitá. Bratr duCille mluvil asi před třemi týdny k bratřím ve městě Champaign v Illinois. Řekl, že Bůh dává církvi slovo: „Dávejte pozor, buďte bdělí!“

Víme, že celá církev se dostala do bodu spánku, dřímoty. Pán mi připomíná podobenství o pannách z 25. kapitoly Matouše, podobenství, které pravděpodobně všichni dobře známe: „*Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám...*“ Věřím, bratří, že když porozumíme, co Bůh v tomto podobenství říká, porozumíme Božímu království. Věřím, že toto podobenství je pro poslední dobu jedno z nejdůležitějších. Tajemství toho, co se děje a co Bůh koná v poslední době, je napsáno přímo tady. Nechci ostatní podobenství snižovat, protože věřím, že jsou také důležitá. Chci jen říct, že je extrémně důležité, abychom pochopili, co tady Pán skutečně říká.

Včera večer jsme mluvili o tom, že jsou tři roviny porozumění Božímu slovu. Můžeme mu rozumět na přirozené rovině, na rovině duchovní anebo mu můžeme rozumět v plnosti. Věřím, že když Bůh mluví o Božím království, chce, abychom se dívali hlouběji než jenom na přirozenou rovinu. Mluví tady o nebeském království, a tak věřím, že mluví o svém vlastním domě. Pán nenazývá nebeským královstvím svět. Svůj lid někdy se světem srovnává. Tady ale mluví o pannách.

Žena v první řadě představuje církev. V podobenství Pán mluví o deseti pannách. Později uvidíme, že těchto deset bude rozděleno na pět a pět. Je tedy zřejmé, že zde nemluví o deseti církvích, ale o dvou církvích. Mluví o církvi, kterou nazývá moudrou, a o církvi, kterou nazývá bláznivou. Zajímavé je, že používá počet pět. Mohl říct, že bylo osm panen, a čtyři z nich byly moudré a čtyři bláznivé. Ale On řekl deset panen, pět a pět. Když jsem toto uslyšel poprvé, bral jsem to zpočátku v přirozeném. Říkal jsem si: Deset představuje sto procent a pět představuje padesát procent. Takže tady Pán říká, že polovina církve je bláznivá a polovina moudrá. Jsem ale přesvědčený, že to není to, co Bůh

říká. Věřím, že to je pětinasobná služebnost, která je moudrá, a pětinasobná služebnost, která je bláznivá.

Myslím, že jsem o tom už mluvil, že nejsme jediní, kdo používají termín pětinasobná služebnost. Jsou lidé, kteří kážou jinou zvěst království, a tento termín pětinasobná služebnost také používají. Vlastně mnoho z těch, kteří chodí do letničních církví, začínají tato slova používat. Také se jim líbí myšlenka, že mezi nimi můžou být apoštolové a proroci. Určitě zjišťujete, že stará evangelikální církev pětinasobnou služebnost nerozpoznává. Vybudovali si učení, které říká, že doba apoštolů a proroků je už za námi. Ale já vím, že tyto dary ještě z církve neodešly.

Pán říká, že jsou to panny. Mluví to o určité čistotě církve. Neříká, že by některá z nich měla něco společného s nevěstkami. Jako panny byly všechny připravené, aby se staly součástí nevěsty. Ve Zjevení ve 14. kapitole, když se hovoří o 144 000, se také mluví o pannách. Zjevení 14:4: *„Totot' jsou ti, kteříž s ženami nejsou poškrvněni; nebo panicové (panny) jsou. Tiť jsou, kteříž následují Beránka, kamž by koli šel; tiť jsou koupeni z lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi.“* Nemluvíme tady o přirozené situaci. Ale Pán říká, že ti, kteří jsou součástí 144 000, nejsou poškrvněni se ženou neboli s církví nevěstky. Být poškrvněn by v tomto vztahu znamenalo být součástí nevěstky.

Když se vrátíme zpátky do Matouše, už tedy víme, kdo panny jsou. Píše se tu, že vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi. Jinými slovy, všechny měly stejný záměr. Všechny měly úplně stejný záměr. Vypadá to, že měly i společně obecenství a musely jedna druhou znát. Nebyly si navzájem neznámé. Jejich záměrem bylo setkat se s ženichem. Chápete, co znamená slovo setkat se? Je to velice zajímavé slovo. Samozřejmě víme, co znamená. Půjdu k Jirkovi a řeknu: „Rád se s tebou setkávám.“ Ale v řečtině je tady slovo „apentisas“. V Novém zákoně je použito jenom na třech místech. A tak má možná trošku jiný význam, než si myslíte.

První místo, kde toto slovo nalézáme, je tady, ve 25. kapitole Matouše. Další místo, kde se toto slovo vyskytuje, je na konci Skutků. Nebudu to číst, jenom vám řeknu, o co se tam jedná. Apoštol Pavel přichází do Říma. Svátí v Římě slyšeli, že Pavel přichází, a tak poslali skupinu svatých, aby mu šli naproti na místo, které se jmenuje Tři krčmy. Tam na něj měli počkat. Víme, že Pavel nepřicházel s tím, že lidi z Říma odvede do Jeruzaléma. Pavel chtěl v Římě bydlet. Oni se s ním měli

setkat a potom ho doprovodit do Říma. Už chápete, co tady Pán říká? Jinými slovy, panny nečekaly, že Pán přijde a někam je odvede. On přichází proto, aby s nimi přebýval.

Dalším místem, kde bylo toto slovo použito, je 17. verš ve 4. kapitole 1. Tessalonicenským. Tento verš podle církví mluví o vytržení. **„Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme.“** Chci definovat, co znamená „vstříc Pánu“. Znamená to oficiální uvítání tváří v tvář nově přichozího vládce. Jinými slovy, když přicházel nový král, aby usedl na trůn, vždycky mu vycházeli naproti se zvláštním pozdravem, aby ho přivítali. Nebylo to jenom běžné potřesení rukou: „Ahoj, Jirko,“ ale znamenalo to něco mnohem víc.

Než opustíme Tessalonicenským, podívejme se ještě na jedno zajímavé slovo. První Tessalonicenským, poslední verš 3. kapitoly: **„Aby tak utvrzena byla srdce vaše nepoškrvněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští (příchodu) Pána našeho Jezukrista, se všechněmi svatými jeho.“** Slovo příští, příchod, v řečtině „parousia“, znamená příchod a neustálé přebývání s někým. Takže o čem tady mluvíme? Mluvíme o příchodu Páně. Ne o tom, že Pán přijde a odvede si svůj lid pryč. Ale o tom, že Pán přijde, a lid vstoupí do něčeho, co bude v Pánu.

Vrátíme se zpátky do Matouše. Toto byl záměr panen. Až Pán přijde, chtějí být s Ním. Král přichází, aby s námi přebýval. Vidíme, že pět jich bylo moudrých a pět bláznivých. Bláznovství znamená, že slyšely, ale nebyly poslušné, nedbaly na to. Tak jaký byl mezi nimi rozdíl? Co odlišovalo jedněch pět od druhých pěti?

Nejdřív o těch bláznivých. Píše se, že bláznivé vzaly své lampy, ale nevezly olej. Co měly ty bláznivé? O čem mluví lampa? Lampa mluví o duchu. Můžu to nějak dokázat? Ano, můžu. Přísluví 20:27: **„Duše člověka jest svíce Hospodinova, kteráž zpytuje vseckny vnitřnosti srdečné.“** V kraličtině máme špatný překlad. Má být: **„Duch člověka je lampa Hospodinova.“** Protože se tady píše, že bláznivým lampy vyhasly, je zřejmé, že byly doby, kdy jejich lampy hořely. Aby lampa hořela, musel v ní být olej. To znamená, že bláznivé panny v sobě měly obživení, které bylo od Boha. Víme, že jenom Boží duch může dát život duchu člověka. Rozumím tomu tak, že měly zkušenost znovuzrození. Nevím, jak daleko došly, ale vím, že došly aspoň tak daleko, že bylo možné říct, že byly znovuzrozené. Zakusily Boží jednání, jejich duch měl společenství

s Božím duchem a také přijaly zvěst o Jeho příchodu. Očekávaly, že budou součástí nevěsty, až ženich přijde. Ale měly ještě jeden problém. Píše se, že s sebou nevzaly žádný olej. A tak jediný olej, který měly, byl v jejich duchu. Časem tento olej vypotřebovaly. Kolik z vás ví, že budete muset mít Ducha nejen ve svém duchu, jinak Ho vypotřebujete?

Teď se podívejme, kde budeme muset olej mít. Ve 4. verši je psáno, že „*opatrné pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými*“. Už tady nemáme jenom lampu, ale také nádobu. Věřím, že nádoba mluví o duši. Podíváme se do Matouše 11:29. Chci vám ukázat, že Ježíš tady mluví k duchu i k duši. Začněme od 28. verše: „*Pod'tež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.*“ Věřím tomu, že Pán zde mluví o odpočinutí v duchu. Mluví o daru. Duch je totiž obživen Boží přítomností. V epištole Židům je napsáno, že máme usilovat o vstup do odpočinutí.¹

Potom Pán pokračuje dál ve 29. verši: „*Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.*“ Víme, že pomazání rozbíjí jho.² Je to jho otroctví. Jho hříchu. Byla doba, kdy jsme byli v postroji satana. Když jsme byli v hříchu, museli jsme dělat to, co satan chtěl. Ale Bůh vás nevysvobodil z hříchu jenom proto, abyste se rozeběhli a byli divocí. Včera večer tu měla jedna sestra slovo k jednomu z bratří, že ho Bůh uváže do postroje. Budeme muset pracovat v Božím postroji. Ale Pán říká, že to není těžké, bolestivé ani to netíží.

Říká nám: „*Učte se ode mne.*“ Kde a jak se učíme? Učíme se svojí duší. Učíme se tak, že používáme svou mysl. A co chce, abychom se naučili? Chce, abychom se naučili být tiší a pokorní, protože v naší přirozenosti jsme pyšní a vznětliví. Výsledkem tohoto učení je nalezení odpočinutí a pokoje. Slyšíte, co tady Pán říká? Říká, že musíte projít procesem učení, aby vaše duše mohla odpočinout. Musíte se naučit následovat Krista. Musíte se naučit chůzi po cestách Krista. Musíte se naučit poddávat se Jeho cestám, abyste vstoupili do odpočinutí. Nemůžete vstoupit do odpočinutí tak, že půjdete po vlastních cestách. Tak by to chtěla

¹ Židům 4:11 – „Snažmež se tedy vjíti do toho odpočinutí, aby někdo neupadl v týž příklad nedověry.“

² Izaiáš 10:27 – „I stane se v ten den, že složeno bude břímě jeho s ramene tvého, a jho jeho s šíje tvé, nýbrž zkaženo bude jho od přítomnosti pomazaného.“

neproměněná duše. Říká se tomu „mé vlastní já“. Vidíme to v literatuře, kterou tisknou různé církve. Mluví tolik o nás samých, o našem já. Jak zdokonalit sebe samého. Já, já, já.

A tak je psáno, že bláznivé neměly olej, to znamená, že ho neměly ve svých nádobách. O čem mluví olej? Olej mluví o Duchu svatém. Mluvíme o procesu, kdy Boží olej změní naši duši. Budeme proměněni, přetransformováni do Jeho podoby a podobenství. Pokud říká, že je tichý a pokorný, i my budeme proměněni do stavu, kdy budeme tiší a pokorní. Slovo tichý znamená poddaný. Neznačená to slabý, ale poddaný. Kůň, který je poddaný svému pánu, může být velice silný.

Známe spoustu svatých, kteří nechtějí, aby Bůh proměnil jejich duši. Chci ještě jednou definovat, co vyjadřuje slovo „duše“, abyste věděli, co Bůh chce proměnit. Věříme, že duše má čtyři části. Jsem přesvědčen, že když Pán mluví o čtyřech větrech, o čtyřech částech země,³ mluví o duši. Píše se o čtyřech zvířatech stojících před trůnem Hospodinovým.⁴ Věřím, že reprezentují člověka. Setkali jsme se s bratřími, kteří rozpoznávali tři oblasti, ale my vidíme čtyři. Mysl, vůli, touhy a emoce. Necháte Boha, aby změnil všechny čtyři části vaší duše? O čem mluví mysl? Mluví o mých názorech, o způsobu přemýšlení. Máme velice silné vlastní názory. Někdy říkáme: „Ne, já to takhle vůbec nevidím. Ne, ne, takhle si to nemyslím. Vždycky nás učili, že musíme přemýšlet takhle.“ A tak zachováváme v těchto oblastech své duše tradice člověka. Někdy říkáme: „Tohle není to, co chci. Chci tamto! Bože, já chci tohle! Dej mi to, Pane!“ Potom jsme jako Samson. Chtěl ženu. Ženu z Filistinských. Řekl: „Získejte ji pro mě, protože já ji chci!“⁵ Měl z toho pak velké problémy.

Bůh chce, abychom Mu poddali svou vůli. Svě touhy. Věci, po kterých toužíme. Někdy toužíme po věcech, o kterých si myslíme, že jsou to Boží věci. „Bože, toužím po tomto povolání. Já po tom tak toužím, Pane, tolik to chci!“ Ale proč se jen nepoddáme Bohu? A někdy věci hodnotíme svými pocity. Známe Boží děti, které jsou pocity ovládány. Když se cítí

³ Marek 13:27 – „I tehdyť pošle anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe.“

⁴ Zjevení 7:11 – „A všickni andělé stáli okolo trůnu a starců a čtyř zvířat. I padli před trůnem na tváři své a klaněli se Bohu.“

⁵ Soudců 14:1-2 – „Šel pak Samson do Tamnata, a uzřel tam ženu ze dcer Filistinských. A navrátil se, oznámil otcí svému a mateři své, řka: Viděl jsem ženu v Tamnata ze dcer Filistinských, protož nyní vezměte mi ji za manželku.“

dobře, jsou připravené být v Božím domě, a když se dobře necítí, jsou připravené vyhodit všechno oknem ven. Vyhodí z okna Boží zaslíbení, svou víru, všechno, co Bůh řekl včera. Všechno to vyhodí. Je to proto, že jejich city jsou jeden den nahoře, a druhý den zase spadnou dolů. Bratr Campbell říká, že jsou horcí a studení, nahoře a dole, venku a vevnitř. To jsou emoce, bratří. Bůh nás chce učinit pevné a vyrovnané.⁶ Pokud to říká Boží slovo, tak je to ano a amen.

Apoštol Pavel byl člověk, se kterým Bůh jednal v jeho emocích. Vzpomínáte si na příběh, kdy k Pavlovi přišel prorok?⁷ Řekl mu: „Tak praví Pán: Muž, kterému patří tento opasek, bude spoutaný v Jeruzalémě.“ Bylo to pravé Boží slovo. Když to svatí slyšeli, plakali a naříkali: „Ó, Pavel bude spoutaný!“ Ale Pavel měl slovo Hospodinovo. Řekl: „Děkuji vám, že jste mi to řekli, ale já se tím nenechám ovlivnit.“ Duševní věci námi pohnou, pokud jim to dovolíme. Pavel měl ale kotvu svojí duše pevně zakotvenou v Božím slově. Řekl, že se nenechá pohnout slzami a pláčem lidí.

Teď zpátky do Matouše. Píše se tam, že „*když prodlíval ženich, zdřímaly všechny a zesnuly*“. Pak přišla doba, které se říká půlnoc, a o půlnoci nastal křik. Půlnoc je nejtemnější hodina. Věříme, že přichází půlnoční tma. Ale Pán tady nemluví o přirozené půlnoci, protože když je tady půlnoc, v jiné části země je pravé poledne. Bůh tady mluví o době duchovní temnoty. Když se podíváte do 5. kapitoly 1. Tessalonicenským, zjistíte, že Pavel srovnává lidi temnoty a lidi světla.⁸ Pokud zůstaneme spát, pokud nebudeme bdít, budeme nalezeni v temnotě. A tak když přišla doba temnoty, půlnoci, nastal křik: „Přichází ženich, připravte se!“ Bůh má v této hodině své služebníky, kteří volají po celé zemi. Jejich volání je zvěst poslední doby. Bůh pozdvihne v této hodině ty, kteří půjdou po zemi a budou volat a varovat církvev, která spí a dřímá: „Hled'te, přichází ženich!“ Bože, probud' církvev! Víte, spousta lidí se nad slovem poslední doby uráží. Když kážeme slovo poslední doby, tak za námi mnozí přicházejí a říkají: „Tohle je strašně těžké. Přinášíte slovo odsouzení. Pořád dokolečka říkáte: připravte se, připravte se, připravte se. Čiňte pokání,

⁶ 2. Timoteovi 1:7 – „Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a myslí způsobné.“

⁷ Skutky 21:11-14

⁸ 1. Tessalonicenským 5:5-6 – „Všickni vy synové světla jste a synové dne; nejsmeť synové noci, ani tmy. Nespěmež tedy, jako i jiní, ale bděme a střízliví bud'me.“

čiňte pokání a čiňte pokání.“ Jedna sestra řekla: „Už jsem z toho pokání unavená. Už jsem činila pokání snad ze všeho, z čeho jsem pokání činit mohla. Už mám dost toho, jak hrozně kážete.“ Mohl jsem říct: „Sestro, možná bys mohla činit pokání ze svého hněvu.“ Ale ona nechtěla vytrvat ve slově poslední doby.

A tak služebníci volali: „Vyjděte proti Němu, abyste se s Ním setkali!“ Tady je znovu slovo setkat se. Vyjděte pozdravit krále! Připravte se na setkání s králem! Nesetkáváte se jenom s nějakým žebrákem, ale setkáváte se s vládcem. Posvětíte se, obmyjete, oblečete si čistý oblek. Váš oblek bude bez poskvrny. Volají: „Vyjděte, jděte ven!“ Neříkají: „Jděte někam nahoru, vystupte,“ ale říkají: „Vyjděte.“ Ven z čeho? Ven ze svého vlastního domu. Ven ze své vlastní tělesnosti. Ven ze svého stánku těla. Dostat se ze svého vlastního těla, tělesnosti, a vejít do duchovního místa v Pánu. Vidíme, že tyto panny povstaly, protože slyšely a porozuměly zvěsti volajícího.

Nejprve ozdobily své lampy. Aby lampa mohla hořet, musí v ní být knot. Věřím tomu, že knot mluví o našem těle, o naší tělesnosti. A tak panny začaly jednat se svým tělem. Začaly zdobit, začaly odřezávat. V duchovním to mluví o obřízce, o obřezání našeho srdce. Odřezávání naší tvrdohlavosti, vzpoury, našeho temperamentu, počátek odřezávání kořenů, které jsou v naší tělesnosti. Začátek jednání se žádostí, s našimi chutěmi, s pouty ke světu nebo pouty k naší přirozené rodině. Ta přirozená pouta jsou pro nás možná důležitější než Boží dům. To jsou věci, které panny začínají nožem odřezávat. Boží slovo bylo mocné a ony začaly odřezávat Božím slovem věci těla. Začaly rozpoznávat touhy a myšlenky srdce. Začaly rozpoznávat tělesné od duchovního.

V tomto bodě bláznivé učinily překvapující objev. Zjistily, že nemají olej. Zjistily, že jejich lampy vyhasly. A tak jak jsem řekl na začátku, pokud máte olej jenom ve svých lampách, dojde. Pokud zkušenosti s Pánem nedostanete hluboko do své duše, tak jednou jako by nebyly. A říká se tu: „*Udělte nám oleje svého.*“ Jejich duchovní život byl najednou pryč. Rozumím tomu tak, že nechodily v Duchu. Nechodily podle Ducha. Nemluvím o bláznivých věcech – že vám Bůh řekne, abyste pozdvihli lžíci k ústům a nasměrovali ji určitým směrem a pak ji zase dali zpátky, že vám dovolí, abyste si z lednice vzali mléko. To není chůze v Duchu. Chci znovu zopakovat, co jsem řekl první večer: Boží synové znají záměry Otce. On s nimi nejedná jako otrokář, který nad nimi stojí každou vteřinu. Říká, že to jho je lehké. Bylo by docela těžké takto

chodit. Jen se podívejte na příklad Pavla a ostatních bratří, jak chodili s Pánem. Moje srdce je vždycky otevřené slyšet Boží hlas. Jsem vždycky připravený slyšet, kdyby ke mně Pán mluvil, že jdu špatným směrem. Toužím a miluji slyšet Boží hlas. Mám opravdu rád, když mi Pán řekne ne. „Chci tohle.“ – „Ne!“ – „Ó, děkuji, Pane. Je tak dobré od tebe slyšet ne. Je tak dobré, žes mě vykopl z problému.“ Když jsem šel svou vlastní cestou, dostal jsem se do spousty problémů. David řekl, že je dobré být trestán Hospodinem. Protože když nebyl trestán, sešel na scestí. Boží synové, kteří chodí podle Ducha, snesou i Boží trestání.

Bláznivé také začaly věřit této zvěsti. V dnešní době nevidím moc bláznivých panen, které by věřily, že ženich přichází. Ale věřím tomu, že až se ještě trochu více setmí, začnou tomu věřit. Je k tomu potřeba ještě trochu víc temnoty. Potom uvidíte mnohem více lidí, kteří začnou volat po oleji. Jsou to lidé církve. A kam půjdou pro olej? Přijdou k moudrým pannám. Půjdou k lidem, které znají. Budou vás žádat o olej. Když tohle říkám, předpokládám, že budete moudrými pannami. Řeknou vám: „Dejte nám trochu z vašeho oleje.“ Co uvidí? Uvidí, že je ve vás něco jiného. Protože to, co je nyní skryté, se začne manifestovat, projevovat. Vaši bratří to budou vidět. Zjistí, že jejich olej už dochází a lampa zhasíná. Je to zvláštní, ale věřím, že jejich olej už je všechn vypotřebovaný a lampy už vyhasly, ale oni to nevidí. Víte, když si jenom hraje na církev, tak nevidíte, že olej už není. Když pokračujete v zábavách a v tom, co lidi přitahuje, když přivedete do církve hudební skupiny, rockové kapely, klauny a loutky... Nepoznali, že Duch se vzdálil. Protože všechno, co se dělo, nebylo z Božího ducha. Bylo to učiněno lidskou rukou. Tyto věci začnou padat. Hra na církev ve městě náboženství jednou skončí. Pán hledá panny, které nejsou s těmito ženami spojené. Řeknou vám: „Vidím, že víš, jak chodit Duchem. Prosím tě, posad' se tady se mnou a řekni mi, jak můžu chodit v Duchu. Mám teď několik hodin čas. Řekni mi, jak jsi to udělal? Jak ses to naučil?“ Odpověď bude: „Já ti to nemůžu dát.“ Je ve verši 9: ***„I odpověděly ty opatrné, řkouce: Aby se snad nám i vám nedostalo. Jděte raději k prodavačům, a kupte sobě.“*** Nejdřív ti musím říct, můj příteli, že to trvalo pěkně dlouho. Zaplatil jsem za to vysokou cenu. Prošel jsem, bratře, velkou bolestí. Prošel jsem velice těžkou pouští. Byl jsem pokousán škorpióny a hady, prošel jsem ve svém životě suchými místy. Prošel jsem těmi věcmi, o kterých jsme mluvili tehdy večer. Jak ti tohle můžu dát během jedné hodiny? Tohle všechno mě naučilo znát Boží

hlas a chodit Duchem. Jak ti můžu napsat nějakou malou knihu, deset jednoduchých lekcí, jak chodit v Duchu?

Někteří bratři taková kázání kážou. Jednou přijel do našeho města nějaký člověk. Poslal brožurky, ve kterých bylo napsáno, že je apoštol. Byl jsem z toho nadšený, šel jsem si ho poslechnout, protože jsem chtěl slyšet Božího apoštola. Napsal jsem si poznámky z jeho kázání, ještě je někde mám. Říkal, že k probuzení jsou potřeba tři věci. Byly to pěkné věci, ale já jsem hledal život. A ten jsem nenašel.

„V první řadě jsem zaplatil cenu, a ty také budeš muset zaplatit cenu. Budeš muset jít a koupit to na místě, kde jsem to koupil já.“ Kde jsem to koupil? Nakoupil jsem to od Hospodina. Bratří, jaká je zvěst Laodicenské církvi v této hodině? Věříte, že jsme uprostřed Laodicenské církve? Co dělali Laodicenští? Říkali: „Máme toho spoustu, nemáme žádnou potřebu.“⁹ Kdybych dneska vstoupil do Laodicenské církve a řekl, že pro ně mám slovo, asi by řekli: „Co jsi zač? Máme své vlastní evangelisty. Máme své vlastní kazatele. Nepotřebujeme tě. Nepotřebujeme tuhle zvěst, máme vlastní.“ Bůh Laodicenské církvi říká, aby od Něj nakoupili zlata vyzkoušeného ohněm.¹⁰ Jinými slovy, Bůh této církvi říká, že musí projít ohněm, pokud chce mít zlato Jeho povahy.

Je ještě další věc, kterou moudré panny řekly bláznivým. „I kdybych byl schopný dát ti ze své zkušenosti, přijde období, kdy budu mít jenom tolik, abych tím vším prošel.“ Když Ježíš mluvil o době velkého zničení, které přijde na Jeruzalém, z duchovního pohledu mluvil o velkém zničení, které přijde na Boží dům. Říká: „Běda těm, kteří kojí v těch dnech.“¹¹ Víte, setkali jsme se se svatými, kteří chtěli, abychom je nakojili. Ale chtějí jít svou vlastní cestou. Nechtějí slyšet Pána. Nechtějí zaplatit cenu. Chtějí jenom přijít a zeptat se: „Co si myslíš, že Bůh o tomto říká? Modli se se mnou, a uvidíme, jestli ti Bůh neřekne, co mám dělat. Mám tady zůstat, nebo jít? Mám prodávat, nebo kupovat? Co ti Pán říká?“ Přichází doba, kdy budeme muset říct: „Sestro, bratře, budeš si to muset koupit sám. Já už ti nemůžu dát víc ze svého života. Pokud ti dám ještě trochu

⁹ Zjevení 3:17 – „Nebo pravíš: Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný, mizerný, a chudý, a slepý, i nahý.“

¹⁰ Zjevení 3:18 – „Radím tobě, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a v roucho bílé abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaz kollyrium, abys viděl.“

¹¹ Matouš 24:19 – „Běda pak těhotným a těm, kteréž kojí, v těch dnech.“

víc, už se mi potom nebude dostávat. Mám dost jenom na to, abych prošel touto dobou temnoty. Tohle slovo jsem ti kázal celá léta. Copak jsi neposlouchal? Mluvili jsme o tom, jak chodit podle Božího ducha.“

Mluvíme o tom, jak chodit v oleji. Žít v oleji. Nechat olej, aby vstoupil do naší duše a změnil ji. Aby naše uši byly naladěné na slyšení Božího slova. Je tu napsáno, že „*když odešly kupovati, přišel ženich*“. Vidím, že byly přesvědčené a šly kupovat. Uvěřily té zvěsti, vyšly a začaly nakupovat. Problém je, že už neměly dost času. Nějaký čas měly, ale neměly ho dost. Chci, abyste věděli, že se to nestalo v okamžiku. Kdysi nám bylo řečeno, že toto je obrázek vytržení. Že Pán přijde a vezme si svoji církev pryč. Ale tady není nic, co by se vešlo do takového obrazu. Nic. Byl čas slyšet volání v zemi, čas zvažovat, bylo dost času na zdobení lampy, na prozkoumání, zda je v lampě olej. Bylo dost času na to, aby pochopily, že vlastně nechodí v Duchu, a bylo také dost času na zjištění, že mezi nimi byly takové, které chodily v Duchu, které měly dostatek oleje ve svých lampách. V těch, které byly moudré, byla vidět určitá míra moci. Bylo také dost času na to, aby přišly k moudrým a zeptaly se jich, jak získaly olej. Bylo i dost času na to, aby se začaly modlit a postit a dávat věci s Bohem do pořádku. Ale už nebyl čas na dokončení. Nevím, jak dlouho to trvalo. Jenom vím, že neměly dost času. Když odešly, přišel ženich. Které byly hotovy, vešly s ním na svatbu. Ty, které byly připravené, s ním vešly dovnitř. Vstoupily do zkušenosti s Kristem. Vstoupily do nové oblasti. Vstoupily na místo, kde byly zavřeny s Kristem. Vstoupily do manželství. Tady můžeme mluvit o pravé církvi, pravé nevěstě Kristově.

Když připravené panny vstoupily dovnitř, dveře byly zavřeny. Věřím, že tady mluvíme o skrytém příchodu Páně do Jeho chrámu. Mluvíme o svatých, kteří byli na tomto místě zapečetěni. Také Noe v určitý čas vstoupil do archy, a poslední věcí, která se stala, bylo zapečetění dveří. Věřím, že jednou z posledních věcí, které Pán učiní, než se bude manifestovat antikrist a jeho moc, bude zapečetění Božích svatých. Ve Zjevení je napsáno: „Neubližuj oleji a vínu, než zapečetím mysl svatých.“¹² Ti, kteří nesou pravý olej a pravé Boží víno, nebudou zasaženi tím, co přijde. Ale budou zapečetěni. Když vešly dovnitř, dveře za nimi

¹² Zjevení 6:6 – „I slyšel jsem hlas z prostředku čtyř zvířat, an praví: Měřice pšenice za peníz, a tři měřice ječmene za peníz, oleji pak a vínu neškod.“

Zjevení 7:3 – „Řka: Neškod'te zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha našeho na čelích jejich.“

byly zavřeny. Stejně to bylo s Noemem. Vidíme, že zavření dveří není rozhodnutí člověka. Máme dost lásky a soucitu, abychom dveře nechali otevřené. Chtěli bychom, aby i ostatní vstoupili do dveří. Ale i v době, kdy Noe postavil archu, Bůh zavřel dveře. A když zavřel dveře, tak ti, kteří byli uvnitř, už nemohli vyjít ven, a kteří byli vně, nemohli vstoupit dovnitř. Píše se, že *„potom pak přišly i ty druhé panny řkouce: Pane, pane, otevři nám“*. Pravděpodobně přišly do nějakého momentu zkušenosti, kdy zjistily, že už jsou připravené na to, aby vstoupily. Věřím, že bláznivé spatřily Boží moc uprostřed moudrých panen.

Vize, kterou mi Pán ukázal před dvěma lety o kočáru, to byla Boží sláva. Určití lidé vstoupili do místa, kde byli uzavřeni v Boží slávě. Přítomnost Boží slávy jela po silnici uprostřed všech ostatních lidí. Všichni lidé viděli manifestaci slávy a moci. Ti blázniví potom toužili vstoupit do místa s Kristem, do místa moci. Byli však zavřeni venku. Tuto věc učinila Boží ruka.

Neřekl jsem ani nepředpokládám, že jejich duše budou ztraceny. Nevěřím, že jejich duše byly zatracené. Ale věřím, že bláznivé panny se nalézaly v soužení, kterým musely v těle projít. A jejich tělo muselo být tímto soužením zničeno.